

Veliki četrtek A – B – C

Kajti kólikorkrat jeste ta kruh in pijete kelih, oznanjate Gospodovo smrt, dokler ne pride. (1 Kor 11,26)

Prvo berilo

2 Mojzes 12,1-8.11-14

Tiste dni je Gospod rekel Mojzesu in Áronu v egiptovski deželi: "Ta mesec naj vam bo začetek mesecev, naj vam bo prvi med meseci v letu! Govorita vsej Izraelovi skupnosti in recíta: 'Deseti dan tega meseca naj si vsak priskrbi po eno jagnje za očetno hišo, po eno jagnje za hišo. Če pa je hiša premajhna za eno jagnje, naj ga vzame skupaj s svojim sosedom, ki je najbližji njegovi hiši po številu duš; na jagnje štejte po tem, koliko more vsak pojesti! Jagnje pa naj vam bo neoporečno, eno leto star samec. Lahko ga vzamete izmed ovc ali izmed koz. Hranite ga do štirinajstega dneva tega meseca! Potem naj ga vsa zbrana Izraelova skupnost proti večeru zakólje. Vzamejo naj nekaj krvi in z njo pomažejo podboja in naddurje hiš, v katerih ga bodo jedli. Tisto noč naj jedo meso, pečeno na ognju, in nekvašeni kruh; z grenkimi zelišči naj ga jedo. Takole ga jejte: imejte ledja prepasana, sandale na nogah in palico v roki; jejte ga naglo! To je Gospodova pasha, njegov mimohod. To noč pojdem skoz egiptovsko deželo in udarim vse prvorojence v egiptovski deželi, od človeka do živine, in izvršim sodbo nad vsemi egiptovskimi bogovi. Jaz sem Gospod. Tedaj bo za vas kri znamenje na hišah, v katerih bivate: ko zagledam kri, pojdem mimo vas; pri vas ne bo morilne šibe, ko udarim egiptovsko deželo. Ta dan naj vam bo v spomin in praznujte ga kot Gospodov praznik; iz roda v rod ga praznujte kot večni zakon!'"

Drugo berilo

1 Korínčanom 11,23-26

Bratje in sestre, jaz sem prejel od Gospoda, kar sem vam tudi izróčil: Gospod Jezus je tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh in se zahvalil, ga razlômil in rekel: "To je moje telo, ki je za vas. To delajte v moj spomin." Prav tako je vzel tudi kelih po večerji in rekel: "Ta kelih je nova zaveza v moji krvi. Kólikorkrat boste pili, delajte to v moj spomin." Kajti kólikorkrat jeste ta kruh in pijete kelih, oznanjate Gospodovo smrt, dokler ne pride.

Evangelij

Janez 13,1-15

Pred velikonočnim praznikom je Jezus, ker je vedel, da je prišla njegova ura, ko pojde s tega sveta k Očetu, in ker je vzljubil svoje, ki so bili na svetu, tém izkazal ljubezen do konca. Med večerjo je hudič Judu Iškarijótu, Símonovemu sinu, že položil v srce namen, da Jezusa izda. Ker je Jezus vedel, da mu je Oče dal vse v roke in da je prišel

od Boga in odhaja k Bogu, je vstal od večerje, odložil vrhnje oblačilo, vzel platnen prt in se z njim opasal. Nato je vлил vode v umivalnik in začel učencem umivati noge in jih brisati s platnom, s katerim je bil opasan. Prišel je k Simonu Petru. Ta mu je rekel: "Gospod, ti mi boš noge umival?" Jezus je odvrnil in mu rekel: "Tega, kar jaz delam, ti zdaj še ne razumeš, a spoznal boš pozneje." Peter mu je rekel: "Ne boš mi umival nog, nikoli ne!" Jezus mu je odgovoril: "Če te ne umijem, ne boš imel deleža z menoj." Simon Peter mu je rekel: "Gospod, potem pa ne samo nog, ampak tudi roke in glavo." Jezus mu je dejal: "Kdor se je skópal, mu ni treba drugega, kakor da si umije noge; pa je ves čist. Tudi vi ste čisti, vendar ne vsi." Vedel je namreč, kdo ga bo izdal, zato je rekel: "Niste vsi čisti." Ko jim je umil noge in vzel vrhnje oblačilo, je spet prisedel in jim rekel: "Razumete, kaj sem vam storil? Vi me kličete 'Učitelj' in 'Gospod'. In prav govorite, saj to sem. Če sem torej jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge. Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam stóril."

Veliki četrtek – sprejemanje

Naslednji trije vidiki nas spremljajo skozi praznik Velikega četrтка:

– Evangelist Janez s prisposodbo umivanja nog izrazi, kaj je v najglobljem oblikovalo Jezusovo življenje in kaj želi pri zadnji večerji ponovno sporočiti učencem. Jezus poklekne, da bi se dotaknil nas ljudi na naših ranjenih mestih in da bi nam storil dobro – na naših nogah, ki so postale umazane in neprivlačne od zemeljskega prahu, poškodovane od trnjev krivde in črepinj hudobije. V Jezusu, ki se skloni, se skloni ljubeče sam Bog, da bi nas očistil. Kdor lahko ponotranji takšno ljubezen v svojem srcu, ta mora to ljubezen posredovati naprej.

– Z drugimi obedovati pomeni za Jude, da drugega sprejemajo, da z njim postanejo eno... Če z nekom obedujem, si z njim delim kruh, pijem iz iste čaše, ne morem imeti ničesar proti njemu. Kristus povzame to simboliko in jo še nadgradi, s tem ko samega sebe daruje v kruhu in vinu. Kakor postane kruh eno s tistim, ki ga jé, in vino popolnoma prepoji tistega, ki ga pije, tako postane Kristus eno z nami v evharistiji.

Pri Jezusovi zadnji večerji poleg tega praznujemo tudi zapuščino njegove ljubezni. Pri zadnji večerji v zgoščeni obliki ponovno vidimo in občutimo, kaj je Jezus storil v vsem svojem življenju. Bil je usmerjen k ljudem in jim vlival poguma, da so iskreni do samih sebe, ozdravljaj je njihove rane in jim pokazal njihovo nedotakljivo dostojanstvo, jih poklical nazaj v življenje, tako kot je za njih želel Bog. V metaforah je zajel življenjske izkušnje ljudi in jim o Bogu govoril tako, da so se jim odprle oči. V vsaki evharistiji lahko ponovno vidimo ta znak ljubezni. Hkrati pa je evharistija povabilo za nas, da živimo zavedno in da razmislimo, katere znake naše ljubezni lahko zapustimo drugim.

– Tretji vidik Velikega četrтка se pokaže na Oljski gori. Bog pričakuje od Jezusa smrt na križu. Navkljub in v vsem strahu in nesreči se Jezus le preda Božji volji. Sprejemanje tu pomeni, reči da temu, kar Bog pričakuje od nas, se spraviti z našo lastno usodo. Na Veliki četrtek nas Cerkev vabi, da prebedimo noč z Jezusom, da ne zapademo skušnjavam moči, ugleda in zaslepljenosti, temveč da se kot on odločimo za sprejem Božje volje in s tem za pravo notranjo svobodo. V tej bitki pa nam ni treba biti junak. Tako kot Jezus, je tudi nas lahko strah in se smemo počutiti osamljene. V pogledu nanj lahko sprejmemo lastno osamljenost in strah, tudi tisto zadnjo osamljenost, kamor nas noben človek več ne more spremljati, kjer pa na nas čaka že sam Kristus.

(povzeto po A. Grün/M.Reepen, "Heilendes Kirchenjahr")